

[Ministeren for handel, industri og søfart.] om at få del i den pågældende eksport og på den anden side de til rådighed stående sukkermængder, således at en fordelingsordning ganske vil kunne undgås. Endvidere vil man herved undgå, at enkelte eksportører sælger deres varer på det engelske marked til væsentlig lavere priser, end der vil kunne opnås på dette. Noget sådant hævdes nemlig at være sket under den hidtidige ordning, hvor eksportørerne fik sukkeret til rådighed til en pris af 1 kr. 10 øre pr. kg.

Jeg vil gerne til slut fremhæve, at ministeriet naturligvis anser det for ønskeligt, at alle muligheder for at eksportere sukker i forædlet stand udnyttes, og at der med hensyn til alle varer, bortset fra de særlig omtalte fondants og æblesirup, til stadighed har været fri adgang til at få sukker til den eksport, som kunne gennemføres. Forsåvidt angår fondants og æblesirup, har det som sagt været nødvendigt en tid at stoppe op for at få overblik over hele situationen, men der åbnes nu igen adgang til at få sukker til denne eksport, og det er mit håb, at den ordning, der nu træffes, vil vise sig at fungere tilfredsstillende. Om selve kærnen heri, at en eksport af denne karakter må kunne bære verdensmarkedsprisen for sukker, kan der formentlig ikke herske nogen tvivl.

Tholstrup: Jeg er naturligvis enig med den højtærede handelsminister om, at den pris, eksportørerne skal betale, er verdensmarkedsprisen, og jeg vil her fra denne talerstol udtale en tak for, at dette spørgsmål nu bliver løst på en tilfredsstillende måde. Jeg tror, at navnlig de eksportører, hvem det blev nægtet at deltage i denne eksport, vil være yderst taknemlige herfor.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 299 af 26. november 1931 om statsanstalten for livsforsikring.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 237).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændringer i lov nr. 299 af 26. november 1931 om statsanstalten

for livsforsikring, således som det er vedtaget af det høje landsting ved 3. behandling den 8. december i år.

Den gældende lov om statsanstalten er jo nogle år gammel, og de forhold, der er bestemmende for en livsforsikringsvirksomheds økonomi, er stadig genstand for forandringer, ikke mindst i en verden, hvor der er så mange forskydninger på det økonomiske område, som der har været i de senere år. Der er blandt andet sket dette, at der i de sidste år er foregået en betydelig nedgang i dødeligheden, hvilket jo betyder en forbedring af kapitalforsikringernes økonomi, men naturligvis en forringelse af renteforsikringernes. Samtidig med disse forandringer i dødeligheden er der også foregået ændringer i rentefoden, som er den anden afgørende og bestemmende faktor i en livsforsikringsvirksomheds økonomi, men disse forandringer har været mere uregelmæssige og uberegnelige; det har været dels opadgående, dels nedadgående bevægelser. Endelig har den almindelige stigning i løn- og prisniveauet her i landet naturligvis betydet, at statsanstaltens omkostninger ved driften er blevet forhøjet betydeligt. Alle disse ting griber ind i vilkårene for forsikringskontrakterne, der jo i mange tilfælde er kontrakter på et langt åremål, hvor de økonomiske vilkår, præmien, der skal betales, og forsikringsydelseerne, der til sin tid skal tilfalde de forsikrede, er fastlagt for en meget lang tid fremover.

Under hensyn hertil er det altså fundet nødvendigt at gennemføre visse ændringer, og jeg kan om de her stillede forslag generelt sige, at der er foreslået en noget større adgang end hidtil for statsanstaltens ledelse til, med finansministerens godkendelse, at fastsætte vilkårene for forskellige ydelser. Dette er naturligvis foreslået med den udtrykkelige baggrund, at de mange forandringer i det økonomiske liv gør det ønskeligt at have et noget smidigere system end hidtil, sådan at man ikke i samme grad som hidtil lægger alting fast i selve loven.

Der er f. eks. ved en ændring til § 12 foreslået en udvidet adgang til at tegne forsikringer uden lægeundersøgelse, idet erfaringen tyder på, at dette er forsvarligt, og det er ønskeligt af hensyn til livsforsikringens udbredelse i befolkningen.

Der er ligeledes, i § 13, åbnet en udvidet adgang til at tegne pensionsforsikringer, hvad der i nutiden spiller en stor rolle, og de beløb, der kan tegnes forsikring for, er forhøjet, hvilket de højere priser og det højere lønniveau naturligvis gør ønskeligt. Det er også i samme paragraf foreslået, at stats-